

Ročník 1983

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 10

Vydána dne 30. května 1983

Cena Kčs 2,60

OBSAH:

52. Zásady koordinační činnosti národních výborů při sdružování prostředků a činností socialistických organizací, schválené usnesením vlády Československé socialistické republiky ze dne 10. března 1983 č. 43, usnesením vlády České socialistické republiky ze dne 13. dubna 1983 č. 88 a usnesením vlády Slovenské socialistické republiky ze dne 30. března 1983 č. 117
53. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Dánského království o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku
54. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o kulturní spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Zambijské republiky
55. Vyhláška ministerstva školství České socialistické republiky, kterou se doplňuje vyhláška ministerstva školství České socialistické republiky č. 113/1980 Sb., o poskytování stipendií a příspěvků studentům vysokých škol
56. Vyhláška ministerstva školství České socialistické republiky a ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky, kterou se doplňuje vyhláška ministerstva školství České socialistické republiky a ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky č. 94/1979 Sb., o poskytování stipendií a hmotného zabezpečení žákům gymnázií, odborných škol, středních odborných škol, konzervatoří a středních škol pro pracující
57. Vyhláška ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky, kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky č. 139/1975 Sb., o hospodaření s krmivem a o evidenci některých druhů krmiv a evidenci jejich výrobců
58. Vyhláška Federálního statistického úřadu o prověřování sociálně ekonomických informací v oborech řízených Federálním statistickým úřadem
59. Vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu, kterou se stanoví některé povinnosti organizací k zajištění bezpečnosti práce u dovážených technických zařízení
Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů
Oznámení o uzavření mezinárodních smluv

52

Z Á S A D Y

koordinace činnosti národních výborů při sdružování prostředků a činnosti socialistických organizací, schválené usnesením vlády Československé socialistické republiky ze dne 10. března 1983 č. 43, usnesením vlády České socialistické republiky ze dne 13. dubna 1983 č. 88 a usnesením vlády Slovenské socialistické republiky ze dne 30. března 1983 č. 117

Jedním ze základních předpokladů efektivity národního hospodářství je organické sepětí plánovitého zajišťování odvětvové a oblastní proporcionality. Při řešení efektivního a racionálního využití přírodních zdrojů, území, pracovních sil, materiálových, kapacitních a finančních prostředků připadá významná úloha především národním výborům. Národní výbory jako orgány státní moci a správy, odpovídající podle zákona o národních výborech za komplexní rozvoj daného území, jsou povolány k tomu, aby iniciativně navrhovaly a koordinovaly sdružování prostředků a činností socialistických organizací ve všech případech, kdy to vyžaduje celospolečenský zájem.

K zabezpečení úkolů při sdružování prostředků a činností stanoví vlády ČSSR, ČSR a SSR tyto zásady:

I.

Předmět úpravy

(1) Zásady upravují vzájemné vztahy a postup národních výborů a socialistických organizací při sdružování prostředků a činností.

(2) Zásady vymezují organizační a koordinační funkci národních výborů ve vztahu k socialistickým organizacím v období přípravy sdružování, tj. v období předcházejícím uzavření hospodářské smlouvy o sdružení prostředků a činností¹⁾ (dále jen „smlouvy o sdružení“).

II.

Účel sdružování

Účelem sdružování prostředků a činností je především

a) na úseku provozních činností

- účelně a hospodárně společně využívat a udržovat zařízení společenské spotřeby, výrobní a nevýrobní sféry (včetně strojního vybavení), např. veřejného, závodního a školního stravování, opravářských a údržbářských dílen, energetických, vodohos-

podářských, skladových, dopravních a přepravních kapacit, zařízení stavenišť, stavebních dvorů a mechanismů, zdravotnických, ubytovacích, rekreačních a tělovýchovných objektů a zařízení a administrativních budov;

b) na úseku investiční výstavby

- přispět koncentrací investičních prostředků k zefektivnění výstavby, rekonstrukcí, modernizací a rozšiřování zařízení,
- vytvořit potřebné předpoklady pro soustředěnou výstavbu a dosáhnout úspory investičních, materiálových a finančních prostředků, stavebních kapacit, pracovních sil, provozních nákladů a půdního fondu,
- vytvořit podmínky pro časový soulad uspokojování potřeb jednotlivých účastníků sdružení ve střednědobých a ročních plánech socialistických organizací.

III.

Organizační a koordinační činnost národních výborů

(1) Národní výbory podle místní příslušnosti organizují přípravu ke sdružování prostředků a činností pro společnou provozní činnost nebo společnou výstavbu, koordinují přípravu tohoto sdružení a dbají o jeho soulad s celospolečenskými zájmy.

(2) Národní výbory v rámci své organizační a koordinační činnosti při řízení ekonomického a sociálního rozvoje svých územních obvodů především

- a) vyhledávají možnosti ke sdružování prostředků a činností,
- b) schvalují základní směry sdružování prostředků a činností,
- c) projednávají návrhy na sdružení a hodnotí je z hledisek oblastní proporcionality, economic-

¹⁾ Ustanovení § 360a hospodářského zákoníku.

Vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí ČSR a ministerstva financí SSR č. 151/1978 Sb., o sdružování prostředků socialistických organizací.

ké efektivnosti, ochrany životního prostředí a dalších celospolečenských zájmů,

- d) sledují plnění dohodnutých opatření o postupu při přípravě smluv o sdružení a navrhují další potřebná opatření k jejich uzavření,
- e) zaujímají stanoviska k návrhům smluv o sdružení,
- f) mohou ukládat povinnost uzavřít smlouvu o sdružení (čl. IV odst. 5).

IV.

Návrhy na sdružování

[1] Ekonomicky zdůvodněné sdružení prostředků a činností navrhují národní výbory, státní, družstevní, společenské a jiné socialistické organizace; národní výbory mohou iniciativně podávat návrhy i v případech, kde se tohoto sdružení samy neúčastní.

[2] Podané návrhy místně příslušné národní výbory projednají a vyhodnotí z hledisek oblastní proporcionality, ekonomické efektivnosti, ochrany životního prostředí a případných dalších celospolečenských zájmů.

[3] Kladně posouzené návrhy projednají národní výbory s organizacemi přicházejícími v úvahu pro sdružení prostředků a činností; tyto organizace jsou povinny projednat potřebu odpovídajících zdrojů se svým nadřízeným orgánem. Při sdružování prostředků k činnostem financovaným z fondu kulturních a sociálních potřeb a z prostředků ROH je třeba souhlasu příslušného odborového orgánu.²⁾

[4] Souhlasí-li organizace s návrhem na sdružení, uzavřou smlouvu o sdružení nebo dohodnou další postup při přípravě sdružení s termínem, do kdy bude smlouva o sdružení uzavřena.

[5] Nedojde-li ke shodě o uzavření smlouvy o sdružení, může místně příslušný národní výbor uložit organizacím povinnost tuto smlouvu uzavřít. Povinnost k uzavření smlouvy o sdružení lze organizacím uložit jen k činnostem, k nimž jsou oprávněny.³⁾ Před uložením této povinnosti si národní výbor vyžádá stanovisko orgánů nadřízených organizacím.

[6] Při uložení povinnosti uzavřít smlouvu o sdružení uvede národní výbor předmět sdružení, organizace přicházející v úvahu pro sdružení a způ-

sob jejich účasti a stanoví termín pro uzavření smlouvy.

[7] Nesouhlasí-li organizace s uloženou povinností, může požádat o její zrušení. V takovém případě se postupuje obdobně, jako při nápravě nesprávných opatření podle zákona o národních výborech.⁴⁾

[8] Příslušnými národními výbory podle odstavce 5 jsou:

- a) místní národní výbory a městské národní výbory, jde-li o akce místního významu,
- b) okresní národní výbory a národní výbory měst Brna, Ostravy, Plzně a Košic v ostatních případech sdružování,
- c) na území hlavního města Prahy a hlavního města SSR Bratislavy národní výbory podle zvláštních předpisů.⁵⁾

V.

Realizace sdružení

[1] Akce obsažené ve smlouvě o sdružení jsou organizace povinny promítnout do návrhu svého hospodářského plánu.

[2] Na základě uzavřené smlouvy o sdružení jsou povinny sdružující se organizace a jejich nadřízené orgány zajišťovat pro sdružované akce nebo činnosti sdružení příslušných limitů, ukazatelů, finančních a ostatních prostředků, včetně prostředků neinvestiční povahy a pracovních sil, a to v rámci úkolů, limitů a ukazatelů stanovených státním plánem nebo rozpočtem a jejich rozpisem. Vznikne-li přitom ve výjimečných případech potřeba časové, věcné a objemové koordinace, kterou nelze vyřešit na úrovni příslušných ústředních orgánů, navrhně z jejich podnětu potřebná opatření podle příslušnosti Státní plánovací komise, Česká plánovací komise nebo Slovenská plánovací komise.

[3] Plánování sdružené provozní činnosti nebo investiční akce se uskutečňuje v souladu se zásadami vyhlášenými v Jednotných metodických pokynech pro vypracování návrhů pětiletých a prováděcích plánů; vlastní realizace se řídí právními předpisy a uzavřenou smlouvou o sdružení.

²⁾ Vyhláška federálního ministerstva financí a Ústřední rady odborů č. 165/1980 Sb., o fondu kulturních a sociálních potřeb.

Zásady Ústřední rady odborů ke sdružování odborových organizací a orgánů mezi sebou a s jinými socialistickými organizacemi [Zpravodaj ROH č. 8/1979].

³⁾ Ustanovení § 18a hospodářského zákoníku.

Vyhláška č. 151/1978 Sb.

Zásady federálního ministerstva financí č. 90/1972 Sb., o financování některých zařízení podnikové společenské spotřeby a některých činností státních hospodářských organizací a organizací zahraničního obchodu.

⁴⁾ Hlava 5 oddíl 2 zákona o národních výborech.

⁵⁾ Zákon č. 111/1967 Sb., o hlavním městě Praze.

Zákon SNR č. 43/1968 Sb., o hlavním městě Slovenska Bratislavě, ve znění zákona č. 63/1971 Sb., zákonného opatření č. 90/1971 Sb. a zákona č. 121/1971 Sb.

(4) Převody ukazatelů státního plánu při sdružení prostředků se nepovažují za změnu plánu. Delimitační protokoly včetně úprav příslušných ukazatelů státního plánu předkládají ústřední orgány příslušné plánovací komisi, příslušnému statistickému úřadu a Státní bance československé. Vzájemně odsouhlasené převody (úkolů, limitů a

ukazatelů státního plánu) nabývají platnosti, pokud příslušná plánovací komise nebo Státní banka československá nesdělí k nim do jednoho měsíce od předložení záporné stanovisko. K tomu ústřední orgány ve svých pokynech stanoví, jak mají organizace v jejich působnosti postupovat při převodu příslušných úkolů a limitů (ukazatelů)⁶⁾ plánu.

⁶⁾ Jednotné metodické pokyny pro vypracování návrhů pětiletých a prováděcích plánů.

53

V Y H L Á Š K A

ministra zahraničních věcí

ze dne 15. února 1983

**o Smlouvě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Dánského království
o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku**

Dne 5. května 1982 byla v Praze podepsána Smlouva mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Dánského království o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku. Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 29 odstavce 2 dnem 27. prosince 1982.

Tímto dnem pozbyla platnosti Dohoda mezi Československou socialistickou republikou a Dánským královstvím o vzájemném osvobození leteckých podniků od zdanění sjednaná výměnou nót dne 25. října 1962, vyhlášená č. 4/1963 Sb.

Český překlad Smlouvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

S M L O U V A

**mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Dánského království
o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Dánského království,

vědomy si principů zakotvených v Závěrečném aktu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě

a přejíce si vyloučit dvojí zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku,

se dohodly uzavřít tuto smlouvu:

Článek 1

Osoby, na které se smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo v obou smluvních státech.

Článek 2

Daně, na které se smlouva vztahuje

1. Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu a z majetku, vybírané ve prospěch některého smluv-

ního státu, jeho nižších správních útvarů nebo místních úřadů, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu a z majetku se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu, z celkového majetku nebo z jednotlivých částí příjmu nebo majetku, včetně daní ze zisků pocházejících ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku a daní z přírůstku hodnoty.

3. Současné daně, na které se smlouva vztahuje, jsou obzvláště:

a) V Dánsku:

- (i) daň z příjmu ve prospěch státu (indkomstskatten til staten),
- (ii) daň z příjmu ve prospěch obce (den kommunale indkomst skat),
- (iii) daň z příjmu ve prospěch okresu (den amtskommunale indkomstskat),
- (iv) příspěvky na starobní pojištění (folkepensionsbidragene),

- (v) daň námořníků (sømandsskatten),
 - (vi) zvláštní daň z příjmu (den saerlige indkomstskat),
 - (vii) církevní daň (kirkeskatten),
 - (viii) daň z dividend (udbytteskatten),
 - (ix) příspěvek na nemocenské pojištění (bidrag til dagpengefonden),
 - (x) daň z majetku ve prospěch státu (formueskatten til staten)
- (dále nazývané „dánská daň“).

b) V Československu:

- (i) odvod ze zisku a daň ze zisku,
 - (ii) daň ze mzdy,
 - (iii) daň z příjmů z literární a umělecké činnosti,
 - (iv) zemědělská daň,
 - (v) daň z příjmů obyvatelstva,
 - (vi) domovní daň,
 - (vii) odvod z jmění
- (dále nazývané „československá daň“).

4. Smlouva se bude také vztahovat na všechny totožné nebo podstatně podobné daně, které budou ukládány po podpisu této smlouvy vedle současných daní nebo místo nich. Příslušné úřady smluvních států si budou oznamovat významné změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech.

Článek 3

Všeobecné definice

1. Pro účely této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

- a) Výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní stát“ označují podle souvislosti Dánsko nebo Československo.
- b) Výraz „Dánsko“ označuje Dánské království a zahrnuje jakoukoli oblast za teritoriálními vodami Dánska, která byla nebo může být v souladu s mezinárodním právem označena podle dánských zákonů za oblast, nad níž může Dánsko vykonávat svrchovaná práva vztahující se na výzkum a exploataci přírodních zdrojů mořského dna a jeho podzemí; tento výraz nezahrnuje Faerské ostrovy a Grónsko.
- c) Výraz „Československo“ označuje Československou socialistickou republiku.
- d) Výraz „osoba“ zahrnuje fyzické osoby, společnosti a všechna jiná sdružení osob.
- e) Výraz „společnost“ označuje každou právnickou osobu nebo každou podstatu, která je posuzována jako právnická osoba pro daňové účely.
- f) Výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují podnik provozovaný osobou mající bydliště či

sídlo v jednom smluvním státě, případně podnik provozovaný osobou mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě.

g) Výraz „příslušník“ označuje:

- (i) všechny fyzické osoby, které jsou státními občany některého smluvního státu;
- (ii) všechny právnické osoby, osobní společnosti a sdružení, zřízené podle práva platného v některém smluvním státě.

h) Výraz „mezinárodní doprava“ označuje každou dopravu prováděnou lodí nebo letadlem, které jsou provozovány podnikem, jehož skutečné vedení je umístěno v některém smluvním státě, pokud loď nebo letadlo nejsou využívány pouze mezi místy ležícími v druhém smluvním státě.

i) Výraz „příslušný úřad“ označuje:

- (i) v případě Dánska ministra státních příjmů, cel a spotřebních daní nebo jeho zmocněného zástupce;
- (ii) v případě Československa ministra financí Československé socialistické republiky nebo jeho zmocněného zástupce.

2. Každý výraz, který není ve smlouvě definován, má pro její aplikaci smluvním státem význam, který mu náleží podle práva tohoto státu upravujícího daně, jež jsou předmětem této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4

Daňový domicil

1. Výraz „osoba mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě“ označuje pro účely této smlouvy jakoukoli osobu, která je podle práva tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, pobytu, místa vedení nebo každého jiného podobného kritéria. Tento výraz však nezahrnuje osoby, které jsou podrobena zdanění v tomto státě pouze s příjmy ze zdrojů nebo z majetku umístěných v tomto státě.

2. Jestliže fyzická osoba má podle ustanovení odstavce 1 bydliště v obou smluvních státech, určí se její postavení takto:

- a) Předpokládá se, že tato osoba má bydliště v tom státě, v němž má stálý byt. Jestliže má stálý byt v obou smluvních státech, předpokládá se, že má bydliště v tom státě, s nímž jsou její osobní a hospodářské vztahy nejužší (středisko životních zájmů).
- b) Nemůže-li být určen stát, v němž má tato osoba středisko svých životních zájmů, nebo jestliže nemá stálý byt v žádném z obou států, předpokládá se, že má bydliště v tom státě, ve kterém se obvykle zdržuje.
- c) Jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou státech nebo jestliže se obvykle nezdržuje v žádném z nich, předpokládá se, že má bydliště v tom státě, jehož je příslušníkem.

d) Jestliže je tato osoba příslušníkem obou států nebo jestliže není příslušníkem žádného z nich, příslušné úřady smluvních států upraví otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická má podle ustanovení odstavce 1 sídlo v obou smluvních státech, předpokládá se, že má sídlo v tom státě, v němž je umístěno její skutečné vedení.

Článek 5

Stálá provozovna

1. Výraz „stálá provozovna“ označuje pro účely této smlouvy trvalé zařízení pro podnikání, v němž podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- a) místo vedení,
- b) závod,
- c) kancelář,
- d) továrnu,
- e) dílnu a

f) důl, zřídlo nafty nebo plynu, lom, nebo jiné místo těžby přírodních zdrojů.

3. Staveniště nebo montáž jsou stálou provozovnou jen tehdy, jestliže trvají déle než 12 měsíců.

4. Nehledě na předchozí ustanovení tohoto článku, výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje:

- a) zařízení, které se využívá pouze k uskladnění, vystavení nebo k dodávkám zboží podniku,
- b) zásobu zboží podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání,
- c) zásobu zboží podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem,
- d) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik,
- e) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem provádění jiných činností pro podnik, které mají přípravný nebo pomocný charakter,
- f) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze pro provádění více činností uvedených pod písmeny a) až e) za předpokladu, že celková činnost tohoto trvalého zařízení pro podnikání vyplývající ze spojení uvedených činností má přípravný nebo pomocný charakter.

5. Osoba — jiná než zástupce mající nezávislé postavení, o němž pojednává odstavec 6 — která jedná za podnik a je v některém smluvním státě vybavena plnou mocí, kterou tam obvykle využívá a která ji dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku, se bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2 považuje za stálou provozovnu podniku v tomto státě s ohledem na činnosti, které tato osoba provádí pro podnik, pokud činnosti takové osoby ne-

jsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které, kdyby byly prováděny prostřednictvím trvalého zařízení pro podnikání, by neúčinnily z tohoto trvalého zařízení pro podnikání stálou provozovnu podle ustanovení tohoto odstavce.

6. Nepředpokládá se, že podnik má stálou provozovnu v některém smluvním státě pouze proto, že v tomto státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jakéhokoli jiného zástupce majícího nezávislé postavení, pokud takové osoby jednájí v řádném rámci své činnosti.

7. Skutečnost, že společnost, která má sídlo v jednom smluvním státě, ovládá společnost nebo je ovládána společností, která má sídlo v druhém smluvním státě, nebo která v tomto druhém státě vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak), nečiní sama o sobě z kterékoliv této společnosti stálou provozovnu druhého státu.

Článek 6

Příjmy z nemovitého majetku

1. Příjmy, které pobírá osoba mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělského nebo lesního hospodářství), který leží v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Výraz „nemovitý majetek“ má význam, který mu náleží podle práva smluvního státu, v němž je takový majetek umístěn. Výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář zemědělských a lesních hospodářství, práva, na která se aplikují ustanovení občanského práva vztahující se na pozemkový majetek, požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platy za těžení nebo za právo na těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů; lodí a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 se použijí na příjmy z přímého užívání, nájmu a každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 se použijí také na příjmy z nemovitého majetku podniku a na příjmy z nemovitého majetku užívaného k výkonu služeb poskytovaných osobně v rámci nezávislého povolání.

Článek 7

Zisky podniků

1. Zisky podniků jednoho smluvního státu podléhají zdanění pouze v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny

v tomto druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se s výhradou ustanovení odstavce 3 v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by mohla podle očekávání docílit, kdyby jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo podobné činnosti za stejných nebo podobných podmínek a obchodovala zcela nezávisle s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při stanovení zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady vynaložené na cíle sledované touto stálou provozovnou včetně výloh vedení a všeobecných administrativních výloh takto vynaložených ať ve státě, v němž je tato stálá provozovna umístěna, či jinde.

4. Pokud je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nevylučuje ustanovení odstavce 2, aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, takovým rozdělením, jaké je obvyklé. Přijatá metoda rozdělení zisků musí být taková, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stálé provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Zisky, které se mají přičíst stálé provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok podle stejné metody, pokud neexistují závažné a dostatečné důvody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují příjmy, o nichž se pojednává odděleně v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

Námořní a letecká doprava

1. Zisky z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je umístěno skutečné vedení podniku.

2. Jestliže místo skutečného vedení podniku námořní dopravy je na palubě lodí, považuje se za umístěné ve smluvním státě, v němž tato loď má domovský přístav, nebo nemá-li loď domovský přístav, považuje se za umístěné ve státě, ve kterém provozovatel lodí má bydliště či sídlo.

3. Ustanovení odstavce 1 se použije také na zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo na mezinárodní provozní organizaci.

4. Ustanovení odstavce 1 se použije jen na takovou část zisků docílených dánským, norským a švédským konsorciem letecké dopravy, Skandináv-

skými aeroliniemi (SAS), která odpovídá účasti na konsorciu společnosti, kterou vlastní Det Danske Luftfartsselskab (DDL), která je dánským partnerem Skandinávských aerolinií (SAS).

Článek 9

Spojené podniky

1. Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na vedení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo
- b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na vedení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,

a jestliže v jednom i v druhém případě byly mezi oběma podniky v jejich obchodních nebo finančních vztazích sjednány nebo jim uloženy podmínky, které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky nezávislými, mohou být zisky, které by byly docíleny bez těchto podmínek jedním z podniků, které však vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, včleněny do zisků tohoto podniku a následkem toho zdaněny.

2. Jestliže jeden smluvní stát zahrne do zisků podniku tohoto státu a následkem toho zdaní zisky, ze kterých byl podnik druhého smluvního státu zdaněn v tomto druhém státě, a zisky takto zahrnuté jsou zisky, které by byl docílil podnik prvního státu, kdyby mezi oběma podniky byly sjednány takové podmínky, jaké by byly sjednány mezi nezávislými podniky, upraví druhý stát přiměřeně částku daně uložené jím z oněch zisků. Tato úprava bude provedena s náležitým ohledem na ostatní ustanovení této smlouvy a příslušné úřady smluvních států se vzájemně poradí, bude-li to nutné.

Článek 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácené společností, která má sídlo v jednom smluvním státě, osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto dividendy však mohou být také zdaněny ve smluvním státě, v němž má sídlo společnost, která je vyplácí, a to podle práva tohoto státu. Jestliže však příjemce je skutečným vlastníkem dividend, daň takto uložená nepřesáhne 15 % hrubé částky dividend.

Příslušné úřady smluvních států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace tohoto omezení.

Ustanovení tohoto odstavce se nedotknou zdanění zisků společností, ze kterých jsou dividendy vypláceny.

3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje příjmy z akcií nebo jiných práv, pokud nejsou pohledávkami a poskytují právo na účast

na zisku, právě tak jako příjmy z jiných společenských práv, které jsou podrobeny stejnému zdanění jako příjmy z akcií podle práva státu, v němž má sídlo společnost vyplácející dividendy.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě vykonává v druhém smluvním státě, v němž má sídlo společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo poskytuje v tomto druhém státě osobní služby v rámci nezávislého povolání ze stále základny tam umístěné a jestliže účast, na jejímž základě se dividendy vyplácejí, je skutečně spojena s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Jestliže společnost mající sídlo v jednom smluvním státě dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené touto společností s výjimkou případů, kdy takové dividendy jsou vypláceny osobě mající bydliště či sídlo v tomto druhém státě nebo kdy účast, na jejímž základě se dividendy vyplácejí, je skutečně spojena se stálou provozovnou nebo se stálou základnou umístěnou v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů docílených v tomto druhém státě.

Článek 11

Úroky

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a placené osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě podléhají zdanění pouze v tomto druhém státě.

2. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje příjmy z pohledávek jakéhokoli druhu, zajištěných i nezajištěných zástavním právem na nemovitosti, poskytujících i neposkytujících právo na účast na zisku dlužníka, a obzvláště příjmy z veřejných dluhopisů a příjmy z obligací, včetně premii a výher spojených s těmito dluhopisy a obligacemi. Penále za opožděné placení se nepovažuje za úroky pro účely tohoto článku.

3. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, jestliže skutečný příjemce úroků, který má bydliště či sídlo v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo poskytuje v tomto druhém státě osobní služby v rámci nezávislého povolání ze stále základny tam umístěné a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, je skutečně spojena s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V tomto případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

4. Jestliže částka úroků, posuzována se zřetelem k pohledávce, ze které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným příjemcem nebo mezi oběma a třetí osobou částku, kterou by byl smluvil plátcem se skutečným příjemcem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední částku. Část platu, která ji přesahuje, zůstane v tomto případě podrobena zdanění podle práva každého smluvního státu a s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

Licenční poplatky

1. Licenční poplatky mající zdroj v jednom smluvním státě a placené osobě, která má bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Licenční poplatky uvedené v odstavci 3 písmeno a) však mohou být zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a to podle práva tohoto státu. Daň takto uložená však nepřekročí 5 % hrubé částky licenčních poplatků. Příslušné úřady smluvních států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace tohoto omezení.

3. Výraz „licenční poplatky“ použitý v tomto článku označuje platy jakéhokoli druhu placené za užití nebo za právo na užití

a) patentů, ochranných známek, návrhů nebo modelů, plánů, tajných vzorců nebo postupů nebo průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení, nebo za informaci vztahující se na zkušenosti z oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké,

b) autorského práva k dílům literárním, uměleckým a vědeckým včetně kinematografických filmů a filmů nebo pásek pro televizní a rozhlasové vysílání.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže příjemce licenčních poplatků mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo poskytuje v tomto druhém státě služby při výkonu povolání ze stále základny tam umístěné, a jestliže právo nebo majetek, pro které jsou licenční poplatky placeny, jsou skutečně spojeny s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj v jednom smluvním státě, jestliže plátcem je tento smluvní stát sám, nižší správní útvar nebo místní úřad tohoto smluvního státu nebo osoba mající bydliště či sídlo v tomto smluvním státě. Jestliže však osoba, která platí licenční poplatky, ať má nebo nemá bydliště či sídlo v některém

smluvním státě, má v jednom smluvním státě stálou provozovnu, ve spojení s níž vznikl závazek platit licenční poplatky, a tato stálá provozovna nese ke své tíži tyto licenční poplatky, předpokládá se, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna umístěna.

6. Jestliže částka placených licenčních poplatků, posuzováno se zřetelem na užívání, právo nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a příjemcem nebo mezi oběma a třetí osobou částku, kterou by byl smluvil plátec s příjemcem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední částku. Část platů, která jí přesahuje, zůstane v tomto případě podrobena zdanění podle práva každého smluvního státu a s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 13

Kapitálové zisky

1. Zisky docílené osobou mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě ze zcizení nemovitého majetku, o němž se pojednává v článku 6 a který je umístěn v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku tvořícího část provozního majetku stálé provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebo movitého majetku příslušejícího ke stálé základně, kterou osoba mající bydliště v jednom smluvním státě má v druhém smluvním státě pro poskytování osobních služeb při výkonu nezávislého povolání, včetně zisků ze zcizení takové stálé provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stálé základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

3. Zisky ze zcizení lodí a letadel používaných v mezinárodní dopravě nebo movitého majetku příslušejícího k provozování takových lodí a letadel podléhají zdanění jen ve smluvním státě, ve kterém je umístěno skutečné vedení podniku.

4. Zisky ze zcizení majetkových hodnot jiných než těch, o nichž se pojednává v odstavcích 1, 2 a 3, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, ve kterém má zcizitel bydliště či sídlo.

Článek 14

Nezávislé osobní služby

1. Příjmy, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá za služby poskytované při výkonu nezávislého povolání nebo jiné nezávislé činnosti, podléhají zdanění pouze v tomto státě, pokud tato osoba nemá pravidelně k dispozici v druhém smluvním státě stálou základnu pro výkon svých činností. Jestliže má takovou stálou základnu, mohou být příjmy zdaněny v druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé základně.

2. Výraz „služby poskytované při výkonu nezávislého povolání“ zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelské, jakož i nezávislé činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních.

Článek 15

Závislá zaměstnání

1. Mzdy, platy a jiné podobné odměny, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá ze zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 18 a 19 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno v druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny přijaté z tohoto zaměstnání zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá ze zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvním státě, jestliže:

- a) příjemce se zdržuje v druhém státě během jednoho nebo více období, která vcelku nepřekročí 183 dnů v příslušném kalendářním roce, a
- b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo na účet zaměstnavatele, který nemá bydliště či sídlo v tomto druhém státě, a
- c) odměny nejdou k tíži stálé provozovně nebo stálé základně, kterou má zaměstnavatel v tomto druhém státě.

3. Odměny ze zaměstnání vykonávaného na palubě lodí nebo letadla v mezinárodní dopravě mohou být bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je umístěno skutečné vedení podniku.

4. Jestliže osoba mající bydliště v Dánsku pobírá odměny ze zaměstnání vykonávaného na palubě letadla provozovaného v mezinárodní dopravě konsorciem Skandinávských aerolinií (SAS), podléhají takové odměny zdanění jen v Dánsku.

Článek 16

Tantiemy

Tantiemy a jiné podobné platy, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá jako člen správní nebo dozorčí rady společnosti, která má sídlo v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17

Umělci a sportovci

1. Příjmy, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě, činná jako umělec, jako např. divadelník, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec, hudebník nebo sportovec pobírá ze své osobní činnosti vykonávané v druhém smluvním státě, mohou

být bez ohledu na ustanovení článku 14 a 15 zdaněny v tomto druhém státě.

2. Jestliže příjmy z osobní činnosti vykonávané umělcem nebo sportovcem jako takovými nepřipadají umělci nebo sportovci samému, ale jiné osobě, mohou být tyto příjmy zdaněny bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 ve smluvním státě, ve kterém jsou činnosti umělce nebo sportovce vykonávány.

3. Příjmy z činností uvedených v odstavci 1, které se konají v rámci kulturní dohody uzavřené mezi smluvními státy, podléhají zdanění jen ve vysílajícím státě.

Článek 18

Penze a platy z veřejného sociálního zabezpečení

1. Penze a jiné podobné platy vyplácené z důvodu dřívějšího zaměstnání osobě mající bydliště v některém smluvním státě podléhají s výhradou ustanovení článku 19 odstavce 2 zdanění pouze v tomto státě.

2. Platy z veřejného sociálního zabezpečení některého smluvního státu podléhají zdanění bez ohledu na ustanovení odstavce 1 jen v tomto státě.

Článek 19

Veřejné služby

- a) Platy jiné než penze, vyplácené jedním smluvním státem, nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu, nižšímu správnímu útvaru nebo úřadu, podléhají zdanění jen v tomto státě.
- b) Takové platy však podléhají zdanění jen v druhém smluvním státě, jestliže služby byly konány v tomto státě a fyzická osoba má v tomto státě bydliště a
 - (i) je příslušníkem tohoto státu nebo
 - (ii) nezískala bydliště v tomto státě jen za účelem konání těchto služeb.
2. a) Jakékoli penze vyplácené jedním smluvním státem, nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu nebo z fondů, které zřídily, fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu, nižšímu správnímu útvaru nebo úřadu podléhají zdanění jen v tomto státě.
- b) Takové penze však podléhají zdanění jen v druhém smluvním státě, jestliže fyzická osoba má bydliště v tomto státě a je příslušníkem tohoto státu.

3. Ustanovení článků 15, 16 a 18 se použijí na odměny a penze za služby konané ve spojení s průmyslovou nebo obchodní činností prováděnou smluvním státem, jeho nižším správním útvarem nebo místním úřadem.

Článek 20

Studující

Platy, které na úhradu nákladů výživy, vzdělání nebo praxe dostávají studující nebo učni, kteří bezprostředně před tím, než navštívili některý smluvní stát, měli bydliště v druhém smluvním státě a kteří se zdržují v prvním státě jen za účelem vzdělání nebo praxe, nebudou zdaněny v tomto státě za předpokladu, že tyto platy pocházejí ze zdrojů mimo tento stát.

Článek 21

Jiné příjmy

1. Příjmy osoby mající bydliště či sídlo v některém smluvním státě, o nichž se nepojednává v předcházejících člancích této smlouvy, ať je jejich zdroj kdekoli, podléhají zdanění jen v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije na příjmy jiné než příjmy z nemovitého majetku, který je definován v článku 6 odstavci 2, jestliže příjemce takových příjmů mající bydliště či sídlo v některém smluvním státě vykonává průmyslovou nebo obchodní činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stále provozovny tam umístěné nebo poskytuje v tomto druhém státě osobní služby při výkonu nezávislého povolání ze stále základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, pro které se příjmy platí, jsou skutečně spojeny s takovou stálou provozovnou nebo s takovou stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

Článek 22

Majetek

1. Nemovitý majetek ve smyslu článku 6, který vlastní osoba mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě a který je umístěn v druhém smluvním státě, může být zdaněn v tomto druhém státě.

2. Movitý majetek, který je částí provozního majetku stále provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebo movitý majetek příslušející ke stále základně používané osobou mající bydliště v jednom smluvním státě k poskytování osobních služeb při výkonu nezávislého povolání v druhém smluvním státě může být zdaněn v tomto druhém státě.

3. Lodi a letadla používané v mezinárodní dopravě a movitý majetek sloužící k provozování takových lodí a letadel podléhají zdanění jen ve smluvním státě, ve kterém je umístěno skutečné vedení podniku.

4. Všechny ostatní části majetku osoby mající bydliště či sídlo v některém smluvním státě podléhají zdanění jen v tomto státě.

Článek 23

Způsob vyloučení dvojího zdanění

1. V Dánsku se dvojí zdanění vyloučí tímto způsobem:

- a) Jestliže osoba mající bydliště či sídlo v Dánsku pobírá příjmy nebo vlastní majetek, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny v Československu, povolí Dánsko s výhradou ustanovení uvedených pod písmenem c):

(i) odečíst od daně z příjmu této osoby částku rovnající se dani z příjmu zaplacené v Československu,

(ii) odečíst od daně z majetku této osoby částku rovnající se dani z majetku zaplacené v Československu.

- b) Částka, která se v obou případech odečte, však nepřekročí takovou část daně z příjmu nebo daně z majetku, které byly vypočteny dříve, než odečtení bylo povoleno, jaká připadá podle okolností na příjmy nebo na majetek, které mohou být zdaněny v Československu.

- c) Jestliže osoba mající bydliště či sídlo v Dánsku pobírá příjmy nebo vlastní majetek, které podléhají podle ustanovení této smlouvy zdanění jen v Československu, může Dánsko zahrnout tyto příjmy nebo majetek do základu daně, avšak povolí odečíst od daně z příjmu nebo od daně z majetku takovou část daně z příjmu nebo daně z majetku, jaká připadá podle okolností na příjem dosažený v Československu nebo na majetek vlastněný v Československu.

2. V Československu se dvojí zdanění vyloučí tímto způsobem:

- a) Jestliže osoba mající bydliště či sídlo v Československu pobírá příjmy nebo vlastní majetek, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny v Dánsku, vyjme Československo s výhradou ustanovení uvedeného pod písmenem b) tohoto odstavce takové příjmy nebo takový majetek ze zdanění. Při výpočtu daně z ostatního příjmu nebo majetku této osoby může však použít sazbu daně, která by se použila, kdyby vyňaté příjmy nebo majetek nebyly takto vyňaty ze zdanění.

- b) Československo může při ukládání daní osobám, které mají na jeho území bydliště či sídlo, zahrnout do základu, ze kterého se takové daně ukládají, příjmy, které mohou být podle ustanovení článků 10, 12, 16 a 17 této smlouvy zdaněny v Dánsku. Československo však povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku rovnající se dani zaplacené v Dánsku. Částka, o kterou se daň sníží, nepřekročí však takovou část československé daně, vypočtené před tím, než snížení daně bylo povoleno, která poměrně připadá na příjmy, které mohou být podle ustanovení článků 10, 12, 16 a 17 této smlouvy zdaněny v Dánsku.

Článek 24

Zákaz diskriminace

1. Příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnosti s ním spojené, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být za stejných okolností podrobeni příslušníci tohoto druhého státu. Toto ustanovení se bez ohledu na ustanovení článku 1 použije také na osoby, které nemají bydliště či sídlo v žádném z obou smluvních států.

2. Zdanění stálé provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají stejnou činnost. Toto ustanovení nebude vyládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal osobám majícím bydliště v druhém smluvním státě osobní srážky, úlevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinností k rodině, které přiznává osobám, které na jeho území mají bydliště.

3. Úroky, licenční poplatky a jiné náklady placené podnikem jednoho smluvního státu osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě budou s výhradou ustanovení článku 9 odstavce 1, článku 11 odstavce 4 a článku 12 odstavce 6 pro účely stanovení zdanitelných zisků tohoto podniku odčitatelné za stejných podmínek, jako by byly placeny osobě mající bydliště či sídlo v prvním státě. Dluhy podniku jednoho smluvního státu vůči osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě budou podobně pro účely stanovení zdanitelného majetku takového podniku odčitatelné za stejných podmínek, jako by byly závazkem vůči osobě mající bydliště či sídlo v prvním státě.

4. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo, vlastněno nebo kontrolováno osobou nebo osobami majícími bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, nebudou podrobeny v prvním státě žádnému zdanění nebo povinnosti s ním spojené, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny jiné podobné podniky tohoto prvního státu.

5. Ustanovení tohoto článku se použijí bez ohledu na ustanovení článku 2 na daně jakéhokoli druhu a pojmenování.

Článek 25

Řešení případů dohodou

1. Jestliže se nějaká osoba domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států mají nebo budou mít pro ni za následek zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může nezávisle na opravných prostředcích podle vnitrostát-

niho práva těchto států předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, ve kterém má bydliště či sídlo, nebo tomu smluvnímu státu, jehož je příslušníkem, jestliže její případ spadá pod ustanovení článku 24 odstavec 1. Případ musí být předložen do tří roků ode dne, kdy bylo poprvé doručeno opatření, jehož výsledkem je zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy.

2. Bude-li příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám s to dospět k uspokojivému řešení, bude se snažit, aby případ upravil dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se vyloučilo zdanění, které není ve shodě s touto smlouvou.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit dohodou obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo aplikaci této smlouvy. Mohou se také poradit za účelem vyloučení dvojího zdanění v případech, které nejsou upraveny touto smlouvou.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejit v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců. Bude-li se ústní výměna názorů zdát účelnou pro dosažení dohody, může se taková výměna konat v rámci komise složené ze zástupců příslušných úřadů smluvních států.

Článek 26

Výměna informací

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat informace nutné pro provádění této smlouvy a vnitrostátních zákonů smluvních států ve věci daní, na které se tato smlouva vztahuje, pokud zdanění podle nich nebude v rozporu s touto smlouvou. Výměna informací není omezena článkem 1. Všechny informace získané smluvním státem budou považovány za tajné stejně jako informace získané podle vnitrostátního práva tohoto státu a mohou být sděleny jen osobám nebo úřadům (včetně soudních a správních orgánů) pověřeným výměřováním, vybíráním nebo vymáháním daní, které jsou předmětem této smlouvy, nebo trestním stíháním a rozhodováním o opravných prostředcích ve věci těchto daní. Tyto osoby nebo úřady použijí tyto informace jen pro tyto účely. Mohou tyto informace uvést při veřejných soudních řízeních nebo v soudních rozhodnutích.

2. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají smluvnímu státu povinnost:

- a) provést administrativní opatření, která by se odchylovala od zákonů nebo správní praxe tohoto nebo druhého smluvního státu;
- b) sdělit údaje, které by nemohly být získány na základě zákonů nebo v řádném správním řízení tohoto nebo druhého smluvního státu;
- c) poskytnout informace, které by odhalily životnostenské, podnikové, průmyslové, obchodní

nebo profesionální tajemství nebo obchodní postup nebo informace, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem (ordre public).

Článek 27

Diplomatictí zástupci a konzulární úředníci

Ustanovení této smlouvy se nedotýkají daňových výsad, které přísluší diplomatickým zástupcům a konzulárním úředníkům podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo podle ustanovení zvláštních dohod.

Článek 28

Teritoriální rozšíření

1. Tato smlouva může být rozšířena buď ve svém celku nebo s nutnými modifikacemi na kteroukoli část dánského území, které je výslovně vyloučeno z aplikace této smlouvy a které ukládá daně podstatně podobné daním, na které se smlouva vztahuje. Každé takové rozšíření bude podrobena modifikacím a podmínkám včetně podmínek upravujících ukončení smlouvy, které budou stanoveny dohodou mezi smluvními státy ve formě nót, které budou vyměněny diplomatickou cestou, nebo jakýmkoliv jiným způsobem v souladu s jejich ústavními postupy, a nabude účinnosti od dní stanovených stejným způsobem.

2. Nedohodnou-li se jinak oba smluvní státy, bude ukončením této smlouvy jedním z nich podle článku 30 a způsobem stanoveným v tomto článku ukončena také aplikace smlouvy na tu část dánského území, na které byla rozšířena podle tohoto článku.

Článek 29

Nabytí platnosti

1. Vlády smluvních států si vzájemně oznámí, že ústavní požadavky pro nabytí platnosti této smlouvy byly splněny.

2. Smlouva nabude platnosti dnem pozdějšího z oznámení uvedených v odstavci 1 a její ustanovení se budou aplikovat:

- a) na příjmy dosažené v kalendářním roce, který následuje po roce, ve kterém bylo učiněno pozdější z oznámení uvedených v odstavci 1, a v dalších rocích;
- b) na majetek, ze kterého se vyměřuje daň za kalendářní rok následující po roce, ve kterém bylo učiněno pozdější z oznámení uvedených v odstavci 1, a za další roky.

3. Dohoda mezi Československou socialistickou republikou a Dánským královstvím o vzájemném osvobození leteckých podniků od zdanění sjednaná výměnou nót dne 25. října 1962 pozbude účinnosti od dat, k nimž nabude účinnosti tato smlouva podle ustanovení odstavce 2.

Článek 30

Skončení platnosti

Tato smlouva zůstane v platnosti, dokud její platnost nebude skončena jedním ze smluvních států. Kterýkoli smluvní stát může skončit platnost smlouvy výpovědí zaslanou diplomatickou cestou nejméně šest měsíců před koncem kteréhokoli kalendářního roku následujícího po období pěti roků ode dne, kterého smlouva nabude platnosti. V takovém případě se smlouva nebude již aplikovat:

- a) na příjmy dosažené v kalendářním roce následujícím po roce, ve kterém byla dána výpověď, a v dalších rocích;
- b) na majetek, ze kterého se bude vyměřovat daň za kalendářní rok následující po roce, ve kterém byla dána výpověď, a za další roky.

Na důkaz toho podepsaní, kteří k tomu byli řádně zmocněni, podepsali tuto smlouvu.

Dáno ve dvojím vyhotovení v Praze dne 5. května 1982 v anglickém jazyku.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Ing. Bohuslav **Chňoupek** v. r.

Za vládu

Dánského království:

Dr. Asgar Rosenstand **Hansen** v. r.

54

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 21. března 1983

o Dohodě o kulturní spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Zambijské republiky

Dne 28. srpna 1980 byla v Praze podepsána Dohoda o kulturní spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Zambijské

republiky. Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 9 dnem 8. ledna 1983.

Český překlad Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. **Chňoupek** v. r.

D O H O D A

o kulturní spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Zambijské republiky

Článek 1

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Zambijské republiky, vedeny přáním zlepšit vztahy mezi oběma státy spoluprací v oblasti kultury, školství, vědy a umění, se rozhodly uzavřít tuto dohodu a dohodly se na tomto:

V rámci této dohody smluvní strany budou rozvíjet spolupráci v oblasti vědy, školství, umění, literatury, tisku, filmu, rozhlasu, televize, tělesné výchovy a sportu a zdravotní péče včetně výměny delegací a jednotlivců.

Článek 2

Smluvní strany budou podporovat spolupráci a výměnu informací a zkušeností mezi kulturními, školskými, vědeckými, zdravotnickými a uměleckými institucemi svých států především:

- a) podporováním vzájemných návštěv univerzitních profesorů a učitelů odborných a vědeckých ústavů;
- b) organizováním uměleckých, kulturních a informativních výstav na území obou smluvních stran;
- c) pořádáním koncertů, divadelních a jiných představení umělců na území obou smluvních stran;
- d) překládáním, vydáváním a zpřístupňováním literárních a vědeckých prací obou smluvních stran příslušným organizacím a institucím obou smluvních stran;
- e) výměnou knih, časopisů, názorných instrukčních pomůcek výuky a jiných publikací kulturní a vědecké povahy;
- f) výměnou tiskového, rozhlasového a televizního materiálu v souladu s vnitrostátními předpisy obou smluvních stran;
- g) podporováním vzájemné spolupráce v oblasti filmové tvorby a zpřístupňováním druhé smluvní straně filmů z oblastí vědy a školství na jejím území;
- h) zvaním pozorovatelů druhé smluvní strany na kongresy, konference, semináře a jiná mezinárodní setkání v oblasti uvedené v článku 1 Dohody, jež se budou konat na území druhé smluvní strany za předpokladu, že to dovolují předpisy a řády těchto setkání.

Článek 3

Každá smluvní strana umožní poskytování stipendií studentům obou smluvních stran studovat na příslušných školských institucích podle vzájemně dohodnutých podmínek.

Článek 4

V souladu se svými vnitrostátními předpisy kaž-

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Bohuslav **Chňoupek** v. r.
ministr zahraničních věcí

dá smluvní strana bude uznávat diplomy a akademické hodnosti udělené v druhém státě.

Článek 5

Smluvní strany dovolí vědcům a výzkumným pracovníkům přístup do knihoven, archivů, muzeí, galerií a jiných kulturních a vědeckých ústavů v souladu se svými vnitrostátními předpisy.

Článek 6

Smluvní strany budou podporovat v nejvyšší možné míře sportovní soutěže mezi státními příslušníky svých států a výměnu sportovců, výchovných odborníků a sportovních družstev.

Článek 7

Za účelem provádění této dohody smluvní strany dohodnou prováděcí plány vždy na určitá časová období, ve kterých budou zpřesňovat konkrétní akce spolupráce včetně finančních podmínek.

Článek 8

Tato dohoda bude platit po dobu pěti let, na konci tohoto období bude považována za prodlouženou na další období pěti let s tím, že jedna ze smluvních stran může vyjádřit úmysl ukončit ji písemnou výpovědí předloženou druhé smluvní straně nejméně šest měsíců před uplynutím tohoto období.

V případě oznámení zaslaného podle odstavce 1 tohoto článku povedou smluvní strany konzultace s cílem dosažení dohody o krocích, které budou podniknuty za účelem splnění všech závazků přijatých podle této dohody, které mohou dále trvat v den skončení platnosti této dohody.

Článek 9

Tato dohoda vstoupí v platnost dnem výměny nót, kterými smluvní strany potvrdí, že Dohoda byla schválena nebo ratifikována v souladu s jejich příslušnými ústavními předpisy.

Dáno v Praze dne 28. srpna 1980 ve dvou vyhotoveních v anglickém jazyku.

Za vládu

Zambijské republiky:

Wilson **Chakulya** v. r.
ministr zahraničních věcí

55

VYHLÁŠKA

ministerstva školství České socialistické republiky

ze dne 20. dubna 1983,

**kteřou se doplňuje vyhláška ministerstva školství České socialistické republiky č. 113/1980 Sb.,
o poskytování stipendií a příspěvků studentům vysokých škol**

Ministerstvo školství České socialistické republiky stanoví v dohodě s ministerstvem financí České socialistické republiky, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a s ostatními zúčastněnými ústředními orgány podle § 98 odst. 2 zákona č. 39/1980 Sb., o vysokých školách:

Čl. I

Vyhláška ministerstva školství České socialistické republiky č. 113/1980 Sb., o poskytování stipendií a příspěvků studentům vysokých škol, se doplňuje takto:

§ 4 odst. 6 písm. e) zní:

„e) částka, o kterou se zvýšil důchod podle zákonného opatření předsednictva Federálního shro-

máždění č. 76/1979 Sb., o zvýšení důchodů, a částka, o kterou se zvýšil důchod podle zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 7/1982 Sb., o zvýšení důchodů a o některých změnách zákona o sociálním zabezpečení.“

Čl. II

Opatření učiněná v souladu s článkem I této vyhlášky po 1. únoru 1982 se považují za učiněná podle této vyhlášky.

Čl. III

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Vondruška v. r.

56

VYHLÁŠKA

**ministerstva školství České socialistické republiky a ministerstva zdravotnictví
České socialistické republiky**

ze dne 20. dubna 1983,

**kteřou se doplňuje vyhláška ministerstva školství České socialistické republiky
a ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky č. 94/1979 Sb.,
o poskytování stipendií a hmotného zabezpečení žákům gymnázií, odborných škol,
středních odborných škol, konzervatoří a středních škol pro pracující**

Ministerstvo školství České socialistické republiky a ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky stanoví v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a po projednání se zúčastněnými ústředními orgány podle § 40 odst. 3 písm. b) zákona č. 63/1978 Sb., o opatřeních v soustavě základních a středních škol, a podle § 25 odst. 2 zákona České národní rady č. 77/1978 Sb., o státní správě ve školství:

Čl. I

Vyhláška ministerstva školství České socialistické republiky a ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky č. 94/1979 Sb., o poskytování stipendií a hmotného zabezpečení žákům gymnázií, odborných škol, středních odborných škol, konzervatoří a středních škol pro pracující, se doplňuje takto:

Ministr zdravotnictví
České socialistické republiky:

Dr. Prokopec v. r.

§ 3 odst. 3 se doplňuje o ustanovení písmene p), které zní:

„p) částka, o kterou se zvýšil důchod podle zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 7/1982 Sb., o zvýšení důchodů a o některých změnách zákona o sociálním zabezpečení.“

Čl. II

Opatření učiněná v souladu s článkem I této vyhlášky po 1. únoru 1982 se považují za učiněná podle této vyhlášky.

Čl. III

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr školství
České socialistické republiky:

Vondruška v. r.

57

VYHLÁŠKA

ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky

ze dne 5. května 1983,

kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky
č. 139/1975 Sb.,

o hospodaření s krmivem a o evidenci některých druhů krmiv a evidenci jejich výrobců

Ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky stanoví podle § 39 zákona č. 61/1964 Sb., o rozvoji rostlinné výroby, v dohodě s Českým cenovým úřadem:

Čl. I

Vyhláška č. 139/1975 Sb., o hospodaření s krmivem a o evidenci některých druhů krmiv a evidenci jejich výrobců, se mění a doplňuje takto:

1. § 4 odst. 2 písm. a) zní:

„a) olejnin, luštěnin, úsušků píce a surovin z dovozu.“

2. § 4 odst. 4 věta první zní:

„Krmné směsi a krmné doplňky, které odpovídají limitním recepturám (§ 3 odst. 1), a suroviny, které jsou určeny k výrobě krmných směsí a krmných doplňků a podléhají zápisu do evidence (dále jen „suroviny“), se zapisují do evidence po provedeném ohlašovacím postupu (§ 5).“

3. § 5 odst. 1 zní:

„(1) Žádost o zápis krmné směsi, krmného doplňku nebo suroviny do evidence na základě ohlašovacího postupu předkládá organizace na předepsaných tiskopisech ve trojím vyhotovení mi-

nisterstvu, a to prostřednictvím Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského v Praze (dále jen „kontrolní ústav“); žádost o zápis suroviny do evidence může podat též organizace (orgán) nadřízená organizaci, která suroviny vyrábí. K žádosti se připojuje vzorek krmné směsi, krmného doplňku nebo suroviny.“

4. V § 10 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Organizace vyrábějící a uvádějící do oběhu krmiva, která do 30. 6. 1983 nebyla evidována a po tomto datu evidenci podléhají, mohou je vyrábět a uvádět do oběhu až do 31. 8. 1983; po tomto datu je mohou vyrábět jen, jestliže nejpozději do 31. 8. 1983 podají žádost o zápis do evidence.“

5. V § 10 se dosavadní odstavec 3 označuje jako odstavec 4 a zní:

„(4) Oprávnění organizací podle odstavců 2 a 3 zaniká doručením oznámení o vyřízení žádosti.“

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1983.

Ministr:

Ing. Toman CSc. v. r.

58

VYHLÁŠKA

Federálního statistického úřadu

ze dne 15. dubna 1983

o prověřování sociálně ekonomických informací v oborech řízených Federálním statistickým úřadem

Federální statistický úřad podle § 35 odst. 2 a § 8 odst. 2 písm. d) zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací [dále jen „zákon“], stanoví:

ODDÍL I

Obecná ustanovení

§ 1

Vyhláškou se řídí:

- a) ústřední orgány federace a republik¹⁾ a jim podřízené orgány středního článku řízení²⁾ (dále jen „orgány řízení“) při výkonu dohledu podle ustanovení § 16 odst. 1 a § 17 odst. 1 zákona a podle obdobných ustanovení předpisů platných pro Českou socialistickou republiku a Slovenskou socialistickou republiku,³⁾
- b) statistické orgány České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky při výkonu své prověřkové činnosti,⁴⁾ popřípadě Federální statistický úřad, pokud sám provádí prověřkovou činnost (dále jen „orgány státní statistiky“).

§ 2

(1) Vyhláška se vztahuje na obor statistiky včetně výstupů z informační soustavy organizací na písemných nebo technických nosičích (s výjim-

kou účetních výkazů), na obor operativní evidence s navazujícími oblastmi jednotné údajové základny organizací a oblastmi prvotních záznamů a běžných zápisů a na informace obsažené ve zvlášť organizovaných evidencích, pasportech a registrech.

(2) Předmětem prověrek podle této vyhlášky jsou

- a) metodická správnost a věrohodnost sociálně ekonomických informací v rozsahu podle odstavce 1 (dále jen „správnost a věrohodnost informací“),
- b) stav informační soustavy prověřovaných organizací v rozsahu podle odstavce 1 (dále jen „stav informační soustavy“).

(3) Stav informační soustavy organizací prověřují zejména orgány řízení.

§ 3

Vyhláškou se upravuje metodika prověrek prováděných u organizací přímo na místě.

§ 4

Prověřování správnosti a věrohodnosti sociálně ekonomických informací a stavu informační soustavy organizací se provádí v souladu se zvláštními předpisy a opatřeními upravujícími kontrolní činnost.⁵⁾ V orgánech řízení přísluší tuto činnost

¹⁾ § 16 odst. 4 zákona.

§ 14 odst. 3 zákona České národní rady č. 40/1972 Sb., o působnosti orgánů České socialistické republiky v oblasti sociálně ekonomických informací.

§ 16 odst. 3 zákona Slovenské národní rady č. 41/1972 Sb., o působnosti orgánů Slovenské socialistické republiky v oblasti sociálně ekonomických informací.

²⁾ § 17 odst. 2 a 3 zákona.

§ 16 odst. 2 zákona č. 40/1972 Sb.

§ 18 odst. 2 zákona č. 41/1972 Sb.

³⁾ § 14 odst. 2 písm. b) a § 16 odst. 1 zákona č. 40/1972 Sb.

§ 16 odst. 2 písm. b) a § 18 odst. 1 zákona č. 41/1972 Sb.

⁴⁾ § 7 odst. 1 písm. e), § 10 písm. e) a § 11 písm. e) zákona č. 40/1972 Sb.

§ 8 písm. e), § 12 písm. e) a § 13 odst. 1 zákona č. 41/1972 Sb.

⁵⁾ Část I a VII Zásad kontroly v národním hospodářství a ve státní správě schválených usnesením vlády ČSSR ze dne 14. dubna 1982 č. 108, usnesením vlády ČSR ze dne 12. května 1982 č. 139 a usnesením vlády SSR ze dne 28. dubna 1982 č. 129, uveřejněných pod č. 66/1982 Sbírky zákonů.

vykonávat odborným útvarům (odborům národních výborů).⁶⁾

ODDÍL II

Druhy prověrek

§ 5

Podle rozsahu a zaměření prověrek se rozlišují:

- a) komplexní prověrky,
- b) dílčí (tématické) prověrky,
- c) namátkové prověrky.

§ 6

(1) Komplexní prověrky zahrnují celou oblast informační soustavy organizace v rozsahu podle § 2 odst. 1 a prověřuje se jimi správnost a věrohodnost informací i stav informační soustavy organizací.

(2) Orgány řízení zajistí, aby byly postupně (z úrovně ústředního orgánu nebo orgánu středního článku řízení) komplexně prověřovány všechny podřízené organizace, přednostně takové, u nichž byly namátkovými prověrkami zjištěny vážnější nedostatky v informační soustavě nebo u nichž došlo k zásadnějším organizačním změnám.

§ 7

Dílčí (tématické) prověrky se provádějí podle potřeb řízení a omezují se jen na některý úsek informační soustavy prověřované organizace (např. na úsek informací o investiční výstavbě) nebo jen na některý obor její informační soustavy (např. na statistiku nebo na operativní evidenci) a mohou být zaměřeny jen na určité specifické otázky (např. na zavedení předepsaných vzorů prvotních záznamů a běžných zápisů na příslušném úseku). Předmětem dílčích prověrek je správnost a věrohodnost informací i stav příslušné části informační soustavy organizace.

§ 8

Namátkové prověrky se provádějí podle okamžitých potřeb prověřujících orgánů. Při jejich provádění nemusí být dodržen postup podle ustanovení oddílů V a VI.

ODDÍL III

Prověřování správnosti a věrohodnosti informací

§ 9

(1) Správností informací se rozumí jejich metodická shoda s předpisy vydávanými k jejich sledování, jejich logická a početní správnost a jejich úplnost.

(2) Věrohodností informací se rozumí jejich pravdivost (objektivnost), tj. shoda se sledovanou realitou, popř. s podklady obsahujícími údaje o realitě, o něž se informace opírají nebo z nichž se čerpají (shoda s údaji operativní evidence, s prvotními záznamy apod.).

§ 10

Správnost a věrohodnost informací se prověřuje způsobem odpovídajícím jejich charakteru. Z tohoto hlediska se rozlišuje prověřování

- a) dokumentace o jednotné údajové základně organizací a prověřování prvotních záznamů a běžných zápisů,
- b) operativní evidence,⁷⁾
- c) statistiky,⁸⁾
- d) výstupů z informační soustavy organizací na písemných nebo technických nosičích.⁹⁾

§ 11

(1) Při prověřování dokumentace o jednotné údajové základně organizací se zkoumá zejména:

- a) zda jsou seznamy prvků jednotné údajové základny upraveny podle potřeb organizace (doplnění dalších prvků, vypuštění nepotřebných prvků),
- b) zda jsou zavedeny předepsané katalogy a zda jsou na katalogových listech prováděny záznamy o zařazení prvků a o způsobu jejich vedení,
- c) zda organizace při zavádění a vedení jednotné údajové základny postupuje v souladu s právními předpisy o jednotné údajové základně organizací.¹⁰⁾

(2) Při prověřování správnosti a věrohodnosti prvotních záznamů a běžných zápisů se zkoumá zejména:

- a) zda se záznamy (zápisy) provádějí v souladu s právními předpisy o zavádění sjednocených

⁶⁾ Čl. 27 a čl. 44 odst. 1 zásad uvedených v poznámce ⁵⁾.

⁷⁾ § 2 písm. e) zákona.

⁸⁾ § 2 písm. d) zákona.

⁹⁾ Pokud by byly vydány zvláštní předpisy týkající se zvláště organizovaných evidencí, pasportů a registrů [§ 2 písm. f) zákona], tvořily by informace v nich obsažené další úsek prověřování.

¹⁰⁾ Vyhláška Federálního statistického úřadu a federálního ministerstva financí č. 173/1980 Sb., o jednotné údajové základně organizací.

Výnos Federálního statistického úřadu a federálního ministerstva financí č. FSÚ 209/81-03, FMF XV/1-1769/81 ze dne 30. ledna 1981 o obsahu a formě katalogů jednotné údajové základny organizací, oznámený ve Sbírce zákonů částka 13/1981 a uveřejněný ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů pod č. 1/1981.

Výnosy vydávané Federálním statistickým úřadem pro jednotlivé oblasti jednotné údajové základny organizací.

- vtorů prvotních záznamů a běžných zápisů v informační soustavě organizací,¹¹⁾
- b) zda se záznamy provádějí správně, věrohodně, plynule (včas), racionálně a čitelně,
- c) zda se u závazných vzorů používá předepsaných tiskopisů a zda u vzorů typových je dodržena předepsaná obsahová náplň; do jaké míry organizace používá vzorů doporučených a jaké s nimi má zkušenosti, nebo z jakých důvodů těchto vzorů nepoužívá,
- d) zda se zápisy v dokladech organizace (dodací listy, objednávky, faktury apod.) provádějí v návaznosti na celostátní klasifikace a číselníky.

§ 12

Při prověřování operativní evidence se zkoumá zejména:

- a) na kterých úsecích činnosti a v jakém rozsahu a formě se operativní evidence vede,
- b) zda jsou zápisy v operativní evidenci prováděny na základě přímého pozorování nebo na základě prvotních záznamů (dokladů) a shodují-li se v posledním případě zápisy v operativní evidenci s údaji obsaženými v prvotních záznamech,
- c) je-li operativní evidence vedena dochvilně a správně po formální a technické stránce.

§ 13

Při prověřování statistiky se zkoumá zejména:

- a) zda organizace dodržuje jednotnou celostátní metodiku statistických ukazatelů,
- b) zda organizace dodržuje zásadu jednotného třídění sociálně ekonomických jevů¹²⁾ a zda zavedla v oboru své působnosti závazně předepsané klasifikace a číselníky, popřípadě zda při používání odchylných účelových nomenklatur zajistila jejich převoditelnost na jednotnou soustavu sociálně ekonomických klasifikací a číselníků,
- c) zda organizace vede časové řady ukazatelů důležitých pro sledování dlouhodobého vývoje, zejména ukazatelů závazně stanovených nadřízeným orgánem nebo orgánem státní statistiky a zda provádí stanoveným způsobem i jejich přepočty při změnách organizačních, při změnách metodiky, cen, popřípadě jiných podmínek majících vliv na jejich srovnatelnost,¹³⁾

- d) zda organizace dbá o plnění stanovené zpravodajské povinnosti všemi věcně příslušnými útvary.

§ 14

(1) Při prověřování výstupů z informační soustavy organizací se postupuje diferencovaně podle toho, jde-li o výstupy na písemných nosičích (na statistických výkazech nebo formulářích používaných při zvláště organizovaných statistických šetřeních, soupisech a sčítáních), nebo na technických nosičích (papírových, magnetických nebo opticky čitelných).

(2) Pokud jde o informace potřebné pro výkaznictví, prověřuje se též, zda se tyto informace běžně sledují v operativní evidenci, pokud jejich sledování není zajištěno v jiných oborech informační soustavy.¹⁴⁾

§ 15

Při prověřování výstupů z informační soustavy organizací na písemných nosičích (dále jen „výkazy“) se zkoumá zejména:

- a) zda výkazy byly sestaveny podle platných směrnic, pokynů nebo jiných závazných předpisů a zda jsou schváleny příslušným orgánem státní statistiky (opatřeny jeho registrační nebo schvalovací doložkou) nebo ústředním orgánem, kterému byl povolen dílčí systém statistických zjišťování,¹⁵⁾
- b) zda údaje uvedené ve výkazech souhlasí s údaji obsaženými v operativní evidenci nebo v účetnictví, popřípadě v prvotních záznamech,
- c) zda byly ve výkazech čitelně vyplněny všechny údaje nebo místo nich uvedeny symboly předepsané pro případy, kdy se údaj nevyplňuje,
- d) zda byly ve výkaze uvedeny i všechny předepsané indikační údaje (kód organizace, kraj, okres, odvětví, plánovací skupina apod.) a požadovaná kontrolní čísla,
- e) zda jsou správně všechny výpočty a nápočty (součty, násobení, procenta, průměry aj.); zda jsou údaje správně zaokrouhleny,
- f) zda jsou správně provedeny přepočty za minulé období na srovnatelné údaje,

¹¹⁾ Vyhláška Federálního statistického úřadu a federálního ministerstva financí č. 78/1977 Sb., o zavádění sjednocených vzorů prvotních záznamů a běžných zápisů v informační soustavě organizací.

Výnosy Federálního statistického úřadu a federálního ministerstva financí, vydávané pro jednotlivé oblasti prvotních záznamů a běžných zápisů.

¹²⁾ § 3 nařízení vlády ČSSR č. 153/1971 Sb., o informační soustavě organizací.

¹³⁾ § 28 nařízení vlády č. 153/1971 Sb.

¹⁴⁾ Povinnost vést údaje potřebné pro výkaznictví v operativní evidenci (pokud jejich vedení není zajištěno v jiných oborech informační soustavy organizací) je organizacím uložena ustanovením § 29 odst. 2 nařízením vlády č. 153/1971 Sb.

¹⁵⁾ § 16 odst. 3 zákona.

- g) zda jsou údaje na výkazech uvedeny v předepsaných měrných jednotkách a řádech,
- h) zda jsou dodržována pravidla pro provádění oprav a pro hlášení oprav příjemcům výkazů,
- ch) zda jsou výkazy předepsaným způsobem podepsány, opatřeny razítkem a datem a zda jsou na nich uvedena jména osob, které je vyhotovily,
- l) zda jsou předepsaným způsobem vyhotovovány komentáře k výkazům a zda správně vystihují podstatu a váhu sledovaných jevů,
- m) zda byly výkazy odeslány s příslušnými přílohami, ve stanoveném počtu a v předepsané lhůtě.

§ 16

Při prověřování výstupů z informační soustavy organizací na technických nosičích se zkoumá zejména:

- a) byla-li o předávání informací na technických nosičích uzavřena dohoda, má-li tato dohoda všechny předepsané náležitosti a je-li řádně plněna,¹⁶⁾
- b) jsou-li přenášeny údaje po obsahové i formální stránce správně (obdobně jako u výkazů — § 15),
- c) jsou-li dodržovány termíny předávání dat.

ODDÍL IV

Prověřování stavu informační soustavy organizací

§ 17

(1) Při prověřování stavu informační soustavy se zkoumá úroveň informační soustavy ve vztahu k potřebám řízení.

(2) V souvislosti s tím se zkoumá zejména, poskytuje-li informační soustava v souladu s platnými právními předpisy¹⁷⁾ podklady potřebné

- a) k objektivnímu poznávání a hodnocení stavu a činnosti organizace,
- b) k vypracování koncepce rozvoje organizace, podkladů pro sestavování státních plánů rozvoje národního hospodářství, státních rozpočtů, hospodářských plánů, popř. jiných národohospodářských plánů a ke kontrole jejich plnění,

¹⁶⁾ Příloha č. 2 k výnosu Federálního statistického úřadu čj. 1585/80-03 ze dne 3. června 1980 o úpravě písemných nosičů sociálně ekonomických informací a o předávání sociálně ekonomických informací na technických nosičích, oznámenému ve Sbírce zákonů částka 23/1980 a uveřejněnému ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů pod č. 9/1980.

¹⁷⁾ § 9 nařízení vlády č. 153/1971 Sb.

¹⁸⁾ § 7 odst. 1 nařízení vlády č. 153/1971 Sb.

¹⁹⁾ Státním hospodářským organizacím bylo společným výnosem Federálního statistického úřadu a federálního ministerstva financí čj. FSÚ 14 243/1972, FMF XV/1-1054/1972 ze dne 24. ledna 1972 o zabezpečení některých podmínek pro vytváření informační soustavy státních hospodářských organizací, uveřejněným ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů pod č. 3/1972, doporučeno zřídit k tomuto účelu útvar informační soustavy.

²⁰⁾ § 5 nařízení vlády č. 153/1971 Sb.

²¹⁾ § 7 odst. 2 nařízení vlády č. 153/1971 Sb.

- c) k ochraně socialistického vlastnictví a k prosazování hospodárnosti a efektivnosti,
- d) k běžnému řízení organizace a ke kontrole a revizi její hospodářské činnosti.

§ 18

(1) Při prověřování stavu informační soustavy organizací se dále zkoumá, zda je informační soustava v celé organizaci jednotně metodicky řízena¹⁸⁾ a který útvar tuto funkci vykonává.¹⁹⁾

(2) K tomu účelu se zkoumá zejména:

- a) je-li v organizaci — zvláště při decentralizovaném způsobu sestavování statistických výkazů — zabezpečeno řádné a včasné plnění zprávdajské povinnosti na všech úsecích činnosti a je-li zajištěna informovanost pracovníků příslušných organizačních složek o metodických předpisech a opatřeních vydávaných Federálním statistickým úřadem pro jednotlivé obory a okruhy informační soustavy,
- b) zda organizace zavedla v oboru své působnosti závazně předepsané klasifikace a číselníky, popřípadě jiné metodické pomůcky,
- c) zda organizace provádí rozbor své činnosti²⁰⁾ a zda se v organizaci kromě dílčích rozborů za jednotlivé úseky činnosti provádějí i souhrnné (komplexní) rozbor vztahující se k činnosti organizace jako celku a zahrnující i oblast užitečných hodnot, oblast pracovních sil a další oblasti vyjadřované jinými než hodnotovými ukazateli, a který útvar takové rozbor za organizací provádí,
- d) zda jsou pracovníci odpovídající za chod informační soustavy a za plnění konkrétních úkolů vybaveni potřebnými pomůckami (směrnice k statistickým výkazům, klasifikace a číselníky, předpisy o vzorech prvotních záznamů a běžných zápisů, předpisy o jednotné údajové základně organizací apod.).

§ 19

(1) Stav informační soustavy organizací se prověřuje též z hlediska, zda organizace vytvořila předpoklady k tomu, aby informace byly v její informační soustavě získávány včas, úplně, pravdivě a racionálně.²¹⁾

(2) V tomto směru se zkoumá zejména:

- a) je-li v organizaci zajištěno víceúčelové využití informací, tj. zda při jednom vstupu a jednom zpracování podkladů slouží informace současně všem útvarům organizace, které je pro svou řídicí činnost potřebují,
- b) zda a na jaké úrovni se v organizaci využívá vlastních prostředků výpočetní techniky, popř. servisních služeb výpočetních středisek vlastního resortu nebo organizací jiných resortů,
- c) jsou-li zápisy v písemnostech informační soustavy prováděny řádně (čitelně, předepsaným způsobem a prostředkem zaručujícím jejich trvanlivost),
- d) jsou-li dodržovány předpisy o úschově písemností informační soustavy a o jejich vyřazování,²²⁾
- e) jak je kádrově zajištěn výkon prací souvisejících s chodem informační soustavy organizace a jaká je úroveň příslušných pracovníků z hlediska jejich vzdělání a délky praxe.

ODDÍL V

Postup při provádění prověrek

§ 20

Fáze prověrek

Každá prověrka má tři fáze:

- a) přípravu prověrky,
- b) provedení prověrky na místě,
- c) realizaci výsledků prověrky.

§ 21

Příprava prověrky

(1) Při přípravě prověrky je úkolem prověřujícího orgánu

- a) seznámit se s charakterem prověřované organizace (organizací) a s právními předpisy, usneseními vlády apod., upravujícími příslušnou oblast,
- b) vyhodnotit poznatky o činnosti organizace v prověřované oblasti a na jejich základě stanovit předmět prověrky,
- c) vypracovat program provedení prověrky.

(2) Program prověrky obsahuje:

- a) název prověrky,
- b) název organizace a místo, kde má být prověrka provedena,
- c) cíl a předmět prověrky.

(3) Příslušný vedoucí pracovník vystaví příkaz k provedení prověrky, který obsahuje zejména slo-

žení prověřkové skupiny a jmenování jejího vedoucího,²³⁾ název prověrky a místo a termín jejího provedení.

Provedení prověrky na místě

§ 22

(1) Základním úkolem prověřkové skupiny je zjistit skutečný stav v prověřované oblasti a porovnat jej se stavem, jaký by měl být, kdyby byly důsledně dodrženy platné předpisy a kdyby bylo po všech stránkách správně postupováno.

(2) U všech zjištěných nedostatků je nutno zjistit jejich příčiny, následky i osobní odpovědnost pracovníků, kteří nedostatky zavinili.²⁴⁾

(3) Stejnou měrou jako k nedostatkům je nutno přihlížet i ke kladným stránkám a k dobrým výsledkům činnosti prověřované organizace, a to v zájmu využití dobrých zkušeností v práci jiných organizací a k zobecnění správných metod práce.

§ 23

(1) Prověrka se zahajuje seznámením vedoucího prověřované organizace s programem prověrky.

(2) Skutečnosti zjištěné prověřkou je nutno věrohodně prokázat. Nelze se opírat o pouhé úvahy, domněnky nebo neprovedené okolnosti.

§ 24

Osobám odpovědným za zjištěné závady nebo nedostatky musí být vždy dána možnost vysvětlit příčiny jejich jednání, aby mohla být posouzena míra jejich zavinění.

§ 25

(1) Poznatky získané prověřkou se zpracují do písemného záznamu o provedené prověrce. Záznam musí být vypracován pravdivě, objektivně, adresně, stručně a srozumitelně. Podepisují jej všichni členové prověřkové skupiny.

(2) S obsahem záznamu seznámí prověřková skupina vedoucí pracovníky organizace a odpovědné osoby v něm uvedené a výsledky prověrky s nimi projedná. Organizaci lze přitom uložit, aby do určité doby zajistila odstranění zjištěných nedostatků.²⁵⁾

(3) Záznam o prověrce provedené orgánem řízení se zasílá — jde-li o prověrku komplexní nebo o prověrku, při níž vyšly najevo závažnější okolnosti — na vědomí též krajské (městské) správě Českého statistického úřadu nebo Slovenského sta-

²²⁾ § 39 a další nařízení vlády č. 153/1971 Sb.

²³⁾ Podle okolností může být provedením prověrky pověřen též jednotlivý pracovník.

²⁴⁾ Se zřetelem k povaze prověřovaného předmětu půjde většinou o porušení povinností administrativní povahy, za něž mohou orgány státní statistiky ukládat pořádkové pokuty do výše 3000 Kčs, popř. organizacím ekonomické sankce (§ 30 a další zákona). Výjimečně by mohlo jít o trestný čin podle § 125 nebo 126 tr. zákona.

²⁵⁾ Orgány státní statistiky mohou uložit odstranění zjištěných nedostatků s účinkem, že nebudou-li nedostatky ve stanovené lhůtě odstraněny, bude organizaci uložena pokuta podle § 32 odst. 1 zákona.

tistického úřadu podle sídla prověřované organizace.

§ 26

(1) Při provádění prověrek je třeba soustřeďovat též kritické připomínky a náměty, jichž lze využít ke zdokonalení celkového procesu tvorby a poskytování sociálně ekonomických informací v Československé socialistické republice, zejména připomínky a náměty:

- a) obsahové a metodické povahy (obsah a metodika ukazatelů, úroveň směrnic k státním statistickým výkazům, vzory výkazů, klasifikace a číselníky, vzory prvotních záznamů a běžných zápisů apod.),
- b) analytické povahy (k soustavě ukazatelů pro účely analýz, kontroly plnění plánu apod.),
- c) zpracovatelské povahy (kontrolní operace, kontrolní čísla, sběr dat apod.).

(2) Kritické připomínky a náměty prověřované organizace se uvedou v příloze k záznamu o provedené prověrce.

§ 27

V souvislosti s prověřováním správnosti a věrohodnosti sociálně ekonomických informací a stavu informační soustavy organizací se zjišťují též případy, kdy jsou od organizace požadovány statistické údaje bez souhlasu příslušného orgánu státní statistiky nebo nad jeho rámec. Provádí-li prověrku orgán řízení, uvědomí o takovýchto zjišťováních orgán státní statistiky, který by byl příslušný k jejich schválení.²⁶⁾

Realizace výsledků prověrky

§ 28

(1) Prověřková skupina prosazuje operativní odstraňování nedostatků na místě ihned po jejich zjištění. Jde-li o vážnější nedostatky, projedná na základě záznamu o provedení prověrky s odpověd-

nými pracovníky prověřované organizace přijetí potřebných opatření. Opatření k nápravě musí být konkrétní, zásadní povahy a musí zabezpečovat skutečnou nápravu.

(2) Nedohodne-li se touto cestou způsob nápravy, předloží prověřková skupina celý materiál z prověrky příslušnému vedoucímu pracovníku prověřujícího orgánu, který rozhodne o dalším postupu.

§ 29

Orgán, který prověrku provedl, je povinen kontrolovat plnění uložených opatření k nápravě, dokud všechna opatření nebyla splněna a dokud nebyly vytvořeny podmínky pro to, aby se závady v budoucnu neopakovaly.

ODDÍL VI

Závěrečná ustanovení

§ 30

Prověrky správnosti a věrohodnosti sociálně ekonomických informací a stavu informační soustavy organizací (s výjimkou prověrek namátkových) zahrnují orgány je provádějící do svých plánů kontrolní činnosti.

§ 31

Při provádění prověrek sociálně ekonomických informací týkajících se realizace zvláštní části státního plánu rozvoje národního hospodářství ČSSR — obrana a bezpečnost — postupují orgány řízení podle pokynů Státní plánovací komise vydaných pro tuto činnost.

§ 32

Vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1983.

Předseda:

Ing. Mička v. r.

²⁶⁾ § 20 zákona.

59

VYHLÁŠKA

Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu

ze dne 9. března 1983,

kterou se stanoví některé povinnosti organizací k zajištění bezpečnosti práce
u dovážených technických zařízení

Český úřad bezpečnosti práce podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, a Český báňský úřad podle § 57 odst. 1 písm. d) zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon), a podle § 10 písm. a) zákona České národní rady č. 24/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy, stanoví v dohodě s Českou odborovou radou a s příslušnými ústředními orgány:

§ 1

(1) Vyhláška se vztahuje na organizace, které uzavírají hospodářské smlouvy o dovozu technických zařízení (dále jen „odběratelé“) s organizacemi zahraničního obchodu nebo s československými právníky osobami majícími povolení k zahraničně obchodní činnosti a jsou socialistickými organizacemi.

(2) Odběrateli se rozumějí i organizace mající povolení k zahraničně obchodní činnosti, pokud dovázejí technická zařízení pro vlastní potřebu.

§ 2

(1) Dováženými technickými zařízeními podle této vyhlášky jsou

- a) vyhrazená tlaková zařízení¹⁾ včetně vodoznaků a pojistných ventilů kotlů a vyhrazená zdvihací zařízení,²⁾ která jsou dovážena samostatně nebo jako součást investičního celku,
- b) stroje, soubory strojů a technických zařízení, které zpracovávají různé látky, suroviny nebo polotovary tak, že je obrábějí, upravují, přetvářejí, spojují, mísí, třídí, suší nebo podrobují jiným procesům, které jsou dováženy samostatně nebo jako součást investičního celku,
- c) vyhrazená elektrická zařízení³⁾ a vyhrazená plynová zařízení,⁴⁾ pokud jsou dovážena jako součást dovážených investičních celků, (dále jen „dovážená zařízení“).

(2) Stroje, soubory strojů a technických zařízení podle odstavce 1 písm. b), které podléhají dozoru orgánů státní báňské správy stanoví zvláštní předpis.⁵⁾

(3) Za dovážená zařízení se nepovažují zařízení, která podléhají schvalování orgánů státního zkušebnictví.⁶⁾

§ 3

(1) Dovážená zařízení z hlediska bezpečnosti práce a technických zařízení posuzuje inspektorát bezpečnosti práce⁷⁾ příslušný podle sídla odběratele

- 1) Vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu č. 18/1979 Sb., kterou se určují vyhrazená tlaková zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti.
- 2) Vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu č. 19/1979 Sb., kterou se určují vyhrazená zdvihací zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti.
- 3) Vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu č. 20/1979 Sb., kterou se určují vyhrazená elektrická zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti.
- 4) Vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu č. 21/1979 Sb., kterou se určují vyhrazená plynová zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti.
- 5) Výnos Českého báňského úřadu č. 16/1980 čj. 2300/1980 ze dne 24. března 1980, kterým se vydává seznam vybraných strojních a elektrických zařízení (dále jen „vybraná zařízení“), jejichž ověřovací provoz a používání v podzemí vyžaduje povolení státní báňské správy a stanovuje souhrn podmínek k vydání těchto povolení.
Výnos Českého báňského úřadu č. 17/1980 čj. 2301/1980 ze dne 8. 9. 1980, kterým se vydává seznam strojních a elektrických zařízení (dále jen „vybraná zařízení“), jejichž ověřovací provoz a používání na povrchových prozovech, a to k těžbě nebo přepravě materiálu, vyžaduje povolení státní báňské správy a stanovuje souhrn podmínek k vydání těchto povolení.
Výnos Českého báňského úřadu č. 13/1982 čj. 3576/1982 ze dne 21. června 1982, kterým se vydává seznam vybraných strojů a elektrických zařízení (dále jen „vybraná zařízení“), jejichž ověřovací provoz a používání v podzemí vyžaduje povolení státní báňské správy a stanovuje souhrn podmínek k vydání těchto povolení.
- 6) Zákon č. 30/1968 Sb., o státním zkušebnictví.
- 7) Vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce č. 18/1969 Sb., o zřízení inspektorátů bezpečnosti práce, ve znění vyhlášky č. 111/1973 Sb., kterou se mění vyhláška č. 18/1969 Sb.

nebo Český úřad bezpečnosti práce, jestliže si výkon dozoru vyhradí⁸⁾ a pokud jde o dovážená zařízení podléhající podle zvláštních předpisů⁹⁾ dozoru orgánů státní báňské správy, Český báňský úřad (dále jen „orgán dozoru“).

(2) Předmětem posouzení jsou první kusy dovážených zařízení uvedených v § 2 odst. 1 písm. a) a b) a všechna dovážená zařízení uvedená v § 2 odst. 1 písm. c).

(3) Za první kus dováženého zařízení se považuje zařízení, které

- a) nebylo dosud dovezeno,
- b) bylo již dříve dovezeno, avšak došlo na něm ke změnám, které podstatně ovlivňují bezpečnost práce a technických zařízení.

(4) Vznikne-li pochybnost o tom, zda jde o změnu, která podstatně ovlivňuje bezpečnost práce a technických zařízení, je příslušný k posouzení věci orgán dozoru.

§ 4

(1) Odběratel je povinen před uzavřením hospodářské smlouvy o dovozu písemně oznámit orgánu dozoru

- a) dovážené zařízení, které má být předmětem hospodářské smlouvy s organizací zahraničního obchodu s uvedením jeho technické charakteristiky, základních vlastností, místa a způsobu používání, množství v jakém má být dove-

zeno včetně předpokládaného termínu dovozu, jakož i organizaci zahraničního obchodu,

- b) požadavky k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení stanovené obecně závaznými předpisy a technickými normami, které uplatní v návrhu hospodářské smlouvy s organizací zahraničního obchodu,
- c) jaká odpovídající náhradní opatření navrhuje v případě, že dovážené zařízení neodpovídá požadavkům bezpečnosti práce a technických zařízení.

(2) Odběratel je povinen na výzvu orgánu dozoru doplnit údaje uvedené v odstavci 1.

§ 5

Orgán dozoru po písemném oznámení podle § 4 vydá odběrateli nejpozději do 30 dnů odborné vyjádření (stanovisko) včetně případných náhradních opatření. Pokud bude předmětem hospodářské smlouvy dovážené zařízení, které se vystavuje v Československé socialistické republice, vydá orgán dozoru odborné vyjádření (stanovisko) včetně případných náhradních opatření do 5 dnů od písemného oznámení orgánu dozoru.

§ 6

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. října 1983.

Předseda

Českého báňského úřadu:

Ing. Zíka v. r.

Předseda

Českého úřadu bezpečnosti práce:

Dr. Bartík v. r.

⁸⁾ § 5 odst. 1 písm. h) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce.

⁹⁾ Zákon č. 41/1957 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon).

Zákon České národní rady č. 24/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo financí

vydalo podle § 35 odst. 3 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací, v dohodě s Federálním statistickým úřadem a Federálním cenovým úřadem

1. **úpravu náplně položky vnitřní úrok v pokynech k oborovému kalkulačnímu vzorci pro kalkulaci složek ceny vývozních a dovozních výkonů**
(ze dne 28. dubna 1982 čj. XV/3-7612/1982).

Uvedená úprava doplňuje Pokyny k oborovému kalkulačnímu vzorci pro kalkulaci složek ceny vývozních a dovozních výkonů, schválené výnosem ze dne 31. prosince 1976 čj. XV/3-30 820/1976, které byly uveřejněny ve Finančním zpravodaji, částka 3/1977.

Úprava nabyla účinnosti dnem 1. června 1982 a byla uveřejněna ve Finančním zpravodaji, částka 5/1982;

2. **oborový kalkulační vzorec výzkumných a vývojových prací a pokyny k němu**
(ze dne 20. května 1982 čj. XV/1-9100/1982).

V pokynech k tomuto oborovému kalkulačnímu vzorci se stanoví zejména náplň jednotlivých položek, způsob jejich zjišťování na kalkulační jednici, oceňování v kalkulaci, vymezuje kalkulační povinnost a stanoví závaznost oborového kalkulačního vzorce a pokynů k němu.

Oborový kalkulační vzorec a pokyny k němu nabývaly účinnosti dnem 1. ledna 1983. Dnem 1. ledna 1983 pozbyl platnosti oborový kalkulační vzorec pro kalkulaci vlastních nákladů a dalších složek ceny výzkumných a vývojových prací a pokyny k němu vydané federálním ministerstvem financí pod čj. XV/1-31 225/1976 ze dne 10. ledna 1977 a výklad k tomuto oborovému kalkulačnímu vzorci pod čj. XV/1-19 327/1977 ze dne 18. října 1977.

Do předpisů uvedených v tomto oznámení lze nahlédnout na ministerstvech financí, u krajských finančních správ a u finančních odborů krajských a okresních národních výborů.

Ministerstvo lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků dřevoprůmyslu, lesního a vodního hospodářství

1. **směrnice ze dne 15. června 1982 čj. 38 346/1382/OELH/82 pro poskytování osobního ohodnocení dělníkům organizací Státních lesů ČSR.**

Směrnice se vztahují na dělníky v organizacích Státních lesů v působnosti ministerstva lesního a vodního hospodářství ČSR v rozsahu uvedeném v § 1 výnosu ministerstva lesního a vodního hospodářství ČSR ze dne 30. dubna 1982 čj. 38 260/1002/OELH/82 (reg. v části 20/1982 Sb.).

Pro dělníky, na něž se vztahují tyto směrnice, pozbývají účinnosti směrnice ministerstva lesního a vodního hospodářství ČSR ze dne 23. prosince 1975 čj. 31 455/SO/75 pro poskytování osobního ohodnocení dělníkům v organizacích lesního a vodního hospodářství v působnosti ministerstva lesního a vodního hospodářství ČSR a ve vodohospodářských organizacích řízených národními výbory ČSR.

Směrnice nabývaly účinnosti dne 1. srpna 1982, byly rozeslány organizacím, jimž jsou určeny a jsou uveřejněny v plném znění ve Věstníku ministerstva lesního a vodního hospodářství ČSR v části 15/1982 pod poř. č. 14;

2. **směrnice ze dne 30. listopadu 1982 čj. 38 580/2326/OELH/82 pro poskytování osobního ohodnocení technickohospodářským pracovníkům lesního hospodářství.**

Směrnice se vztahují na technickohospodářské pracovníky lesního hospodářství v působnosti ministerstva lesního a vodního hospodářství ČSR a ministerstva školství ČSR v rozsahu uvedeném v § 1 výnosu ministerstva lesního a vodního hospodářství ČSR o odměňování technickohospodářských pracovníků ze dne 30. listopadu 1982 čj. 38 628/2620/OELH/82.

Směrnice nabyly účinnosti dne 1. ledna 1983, byly rozeslány organizacím, jimž jsou určeny a jsou uveřejněny v plném znění ve Věstníku ministerstva lesního a vodního hospodářství ČSR v částce 2—3/1983 pod poř. č. 3.

Do směrnice lze nahlédnout na ministerstvu lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky.

Ministerstvo práce a sociálních věcí České socialistické republiky

vydalo podle ustanovení § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, Českou plánovací komisí, ministerstvem financí ČSR a Českou odborovou radou **směrnice** ze dne 16. září 1982 čj. 221-7100/60 o **postupu při usměrňování mzdových prostředků v organizacích řízených národními výbory.**

Směrnice zabezpečují jednotné uplatňování druhé části vyhlášky č. 143/1980 Sb., o usměrňování mzdových prostředků a odměňování práce. Obsahují opatření vyplývající z principů schválených usnesením vlády ČSR č. 75/1981.

Směrnice se ruší směrnice ministerstva práce a sociálních věcí ČSR ze dne 10. března 1981 čj. 331-7100/31 o postupu při usměrňování mzdových prostředků v organizacích řízených národními výbory, ve znění směrnic ministerstva práce a sociálních věcí ČSR ze dne 15. února 1982 čj. 221-7007/18, kterými se mění a doplňují směrnice ze dne 10. března 1981 čj. 331-7100/31. Nároky a povinnosti podle uvedených směrnic vzniklé do 31. prosince 1982 se však posuzují podle nich.

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1983. Byly uveřejněny ve Zpravodaji ministerstva práce a sociálních věcí ČSR, řada A, částka 12/1982 a lze do nich nahlédnout na ministerstvu práce a sociálních věcí ČSR a plánovacích odborech krajských národních výborů (Národního výboru hlavního města Prahy).

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků školství a vědy **výnos** ze dne 5. ledna 1983 čj. 32 435/82-42 o **odměňování dělníků školních lesních podniků vysokých škol v působnosti ministerstva školství České socialistické republiky a školních poleší škol spravovaných národními výbory.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. března 1983 a tímto dnem pro dělníky, na něž se vztahuje tento výnos, pozbývají platnosti:

1. výnos ministerstva školství České socialistické republiky ze dne 1. srpna 1974 čj. 21 502/74-42 o odměňování dělníků školních lesních podniků vysokých škol v působnosti ministerstva školství České socialistické republiky a školních lesních hospodářství škol řízených národními výbory (Věstník MŠ a MK ČSR sešit 9/1974, reg. v částce 16/1974 Sb.),
2. výnos ministerstva školství České socialistické republiky ze dne 28. července 1980 čj. 21 349/80-42, kterým se mění výnos ze dne 1. srpna 1974 čj. 21 502/74-42 o odměňování dělníků školních lesních podniků vysokých škol v působnosti ministerstva školství České socialistické republiky a školních lesních hospodářství škol řízených národními výbory (Věstník MŠ a MK ČSR sešit 9/1980, reg. v částce 31/1980 Sb.).

Výnos je uveřejněn v sešitě 1—2/1983 Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR a lze do něj nahlédnout ve všech školách, odborech školství okresních národních výborů a krajských národních výborů, popřípadě na ministerstvu školství ČSR.

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

oznamuje, že vláda České socialistické republiky **usnesením č. 339** ze dne 8. prosince 1982 schválila **zásady pro určování obcí, v nichž budou působit městské národní výbory.**

Zásady nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1983 a byly uveřejněny pod č. 25 v č. 11 Věstníku vlády ČSR pro národní výbory. Lze do nich nahlédnout u všech národních výborů v ČSR.

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

vydalo podle ustanovení § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a s českým výborem Odborového svazu pracovníků dopravy a silničního hospodářství pod čj. SD/33-885/83 ze dne 24. února 1983 **výnos o poskytování stabilizačních odměn v městské hromadné dopravě na území hlavního města Prahy.**

Tento výnos nabył účinnosti dnem 1. dubna 1983. Lze do něj nahlédnout v odboru dopravy Národního výboru hlavního města Prahy a na ministerstvu vnitra ČSR — Správě pro dopravu.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a českým výborem Odborového svazu pracovníků zdravotnictví:

1. **výnos** ze dne 19. ledna 1983 čj. EP-600-13. 1. 1983, **kterým se mění a doplňuje výnos** ze dne 29. srpna 1980 čj. EP/600-24 7. 1980 **o odměňování zdravotnických pracovníků** (reg. v částce 3/1981 Sb.),
2. **výnos** ze dne 25. ledna 1983 čj. EP-600-17. 1. 1983, **jímž se doplňuje výnos** ze dne 28. května 1982 čj. EP-600-26. 5. 1982 **o odměňování technickohospodářských pracovníků ve zdravotnických rozpočtových organizacích** (reg. v částce 18/1982 Sb.),
3. **výnos** ze dne 11. prosince 1982 čj. EP-616-3. 12. 1982, **jímž byl zrušen výnos** ze dne 29. července 1969 čj. E/EP-616-25. 7. 1969 **o úpravě odměňování lékařů-učitelů lékařských fakult za činnost v léčebně preventivní péči** (reg. v částce 50/1969 Sb.).

Do uvedených výnosů lze nahlédnout ve všech okresních ústavech (obvodních) národního zdraví, (městských a krajských), v Ústavu národního zdraví NV hl. m. Prahy, na odborech zdravotnictví krajských národních výborů v ČSR, na odboru zdravotnictví NVP a na ministerstvu zdravotnictví ČSR.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky

vydalo podle § 46 a 47 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, **výnos** čj. ČIL-482-4. 1. 1982 ze dne 24. 2. 1983, **kterým se prohlašují další zdroje přírodních minerálních vod za přírodní léčivé zdroje a přírodní minerální vody stolní.**

Za přírodní léčivé zdroje a přírodní minerální vody stolní se prohlašují přírodní minerální vody nacházející se na kat. územích Poděbrady, Karlova Studánka, Luhačovice, Karviná-město, Louka obec Nová Ves, Stráž nad Ohří a Korunní, které budou využívány k účelům léčebně preventivní péče a pro účely zřídelených organizací Československých státních lázní a zřídelených generálního ředitelství pro ČSR, Praha.

Tímto výnosem se dále stanoví názvy jednotlivých přírodních léčivých zdrojů a přírodních minerálních vod stolních, jejich klasifikace a ochrana.

Výnos nabył účinnosti dnem 1. dubna 1983. Je uveřejněn pod č. 1/1983 v částce 3—4 Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR, a je možno do něj nahlédnout v Českém inspektorátu lázní a zřídelen ministerstva zdravotnictví ČSR, odborech zdravotnictví krajských národních výborů a odborech zdravotnictví a sociálních věcí okresních národních výborů a u příslušných krajských a okresních hygieniků.

Ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků potravinářského průmyslu **výnos** ze dne 10. června 1982 čj. 882/82-532 (Reg. č. P 41/1982) **o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích potravinářského průmyslu v působnosti ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky a v potravinářských národních podnicích řízených krajskými národními výbory a Národním výborem hlavního města Prahy v České socialistické republice.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. července 1982 s výjimkou § 12, který nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1983.

Pro technickohospodářské pracovníky, na které se vztahuje tento výnos, pozbývá platnosti:

1. výnos ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky ze dne 11. června 1973 čj. 600/73-IX/3 o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích potravinářského průmyslu v působnosti ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky a v potravinářských národních podnicích řízených krajskými národními výbory a Národním výborem hlavního města Prahy v České socialistické republice (reg. v částce 2/1976 Sb.),
2. výnos ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky ze dne 28. května 1975 čj. 707/75-IX/3, kterým se mění a doplňuje výnos ze dne 11. června 1973 čj. 600/73-IX/3 o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích potravinářského průmyslu v působnosti ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky a v potravinářských národních podnicích řízených krajskými národními výbory a Národním výborem hlavního města Prahy v České socialistické republice (reg. v částce 2/1976 Sb.).

Do výnosu lze nahlédnout na ministerstvu zemědělství a výživy České socialistické republiky, koncernových, oborových a národních podnicích, krajských národních výborech a Národním výboru hlavního města Prahy; výnos byl vydán ve formě brožury.

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky — hlavný hygienik Slovenskej socialistickej republiky

vydal podľa § 71 ods. 2 písm. a) zákona č. 20/1966 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu **úpravu** z 15. septembra 1982 č. Z-2596/1982-B/3-09 **o hygienických požiadavkách na gumu a predmety z gumy prichádzajúce do styku s požívatinami a ľudským organizmom.**

Úprava určuje hygienické požiadavky na gumu a predmety z gumy, určené na použitie, pri ktorom dochádza k ich styku s požívatinami alebo k priamemu styku s ľudským organizmom.

Úprava nadobudla účinnosť 1. májom 1983.

Úprava je uverejnená pod č. 4/1982 Vestníka Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky a možno do nej nazrieť na Ministerstve zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky, odboroch zdravotníctva krajských národných výborov a okresných národných výborov a na ústavoch národného zdravia.

Český svaz výrobních družstev

vydal

1. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky **směrnice** Českého svazu výrobních družstev ze dne 3. srpna 1982 **pro poskytování osobního ohodnocení technickohospodářským pracovníkům.**

Tyto směrnice nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1983 a jsou pod poř. č. 53 uveřejněny ve Věstníku Českého svazu výrobních družstev č. 10/1982;

2. podle § 216 odst. 2 zákoníku práce v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky **směrnice** Českého svazu výrobních družstev ze dne 5. října 1982, **kterými se mění a doplňují směrnice** ze dne 8. července 1975 č. 26 **o projednávání pracovních sporů rozhodčími a smírčími komisemi ve výrobních družstvech.**

Tyto směrnice nabyly účinnosti dnem 5. ledna 1983 a jsou pod poř. č. 57 uveřejněny ve Věstníku Českého svazu výrobních družstev č. 10/1982;

3. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, k provedení § 20 vyhlášky č. 96/1967 Sb., o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů, ve znění vyhlášky č. 91/1982 Sb., v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky **směrnice Českého svazu výrobních družstev ze dne 5. října 1982 o náhradách cestovních a jiných výdajů kominiků.**

Tyto směrnice nabyly účinnosti dnem 1. listopadu 1982 a jsou pod poř. č. 59 uveřejněny ve Věstníku Českého svazu výrobních družstev č. 10/1982.

Do uvedených předpisů je možno nahlédnout na Českém svazu výrobních družstev v Praze 1, Jindřišská 2, na krajských výborech Českého svazu výrobních družstev (městském výboru ČSVD v Praze) a ve výrobních družstvech se sídlem na území České socialistické republiky.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 10. listopadu 1982 byla ve Vientiane podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Laoské lidově demokratické republiky o změně Dohody o výměně zboží mezi Československou socialistickou republikou a Laoskou lidově demokratickou republikou z 11. července 1979.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 3 dnem podpisu.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 16. října 1981 byla v Bukurešti podepsána Dohoda o vědeckotechnické spolupráci na problému „Snížení ztrát paliv při jejich skladování a přepravě ke spotřebitelům“. Smluvními stranami Dohody jsou: Bulharská lidová republika, Československá socialistická republika, Maďarská lidová republika, Mongolská lidová republika, Německá demokratická republika, Polská lidová republika, Rumunská socialistická republika, Svaz sovětských socialistických republik a Vietnamská socialistická republika.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 14 dnem 14. ledna 1982 a tímto dnem vstoupila v platnost i pro Československou socialistickou republiku.